

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 28. SZÁM, 2010. JÚL. 18.

Kedves Testvérek!

Még csak belegendolni is gyönyörű: a próféta áll, olvassa a törvényt, a nép pedig hallgatja és sír. Ha az ember maga elé képzele a látványt, elszorul a szíve. Főleg annak tudatában, hogy a mai gon-

gyébként romokban heverő várost újjáépítse, hanem a templom helyreállítását tekintette elsődleges feladatának. A templom története azonban szomorú figyelmeztetés is egyben: Dávid fel akarta építeni, Isten azonban megakadályozta ebben. Majd fia, Salamon megépítette,

Ezsdrás az egész nép szeme láttára nyitotta föl a könyvet, mert az egész népnél magasabban volt. Amikor fölnyitotta, fölállt az egész nép. És amikor Ezsdrás áldotta az Urat, a nagy Istent, az egész nép fölemelt kezekkel mondta rá: Ámen! Ámen! Azután meghajoltak, és arccal a földre borultak az Úr előtt. Jésúa, Báni, Sérébjá, Jámin, Akkúb, Sabbetaj, Hódijjá, Maaszéj, Kelitá, Azarjá, Józábád, Hánán, Pelájá és a lévíták magyarázták a népnek a törvényt, miközben a nép a helyén állt. Szakaszokra osztva olvasták a könyvet, Isten törvényét, és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasottakat.

Akkor Nehémiás királyi helytartó és az írástudó Ezsdrás pap meg a lévíták, akik magyarázták a népnek, így szóltak az egész néphez: Az Úrnak, a ti Isteneteknek szent napja ez. Ne gyászoljatok, és ne sírjatok! Ugyanis az egész nép sirt, amikor hallgatta a törvény szavait. Majd ezt mondták nekik: Menjetek, egyetek jó falatokat, igyatok édes italokat, és juttassatok belőle azoknak is, akiknek nincs, mert a mi Urunknak szent napja ez. Ne bánkódjatok, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek! A lévíták így csitították az egész népet: Csillapodjatok, mert szent ez a nap, és ne bánkódjatok!

Ekkor elment az egész nép, hogy egyenek, igyanak és másoknak is juttassanak belőle, és nagy örömnépet tartsanak, mert megértették mindazt, amire oktatták őket.

Másnap azután összegyűltek az egész nép családfelei, a papok és a lévíták az írástudó Ezsdrásnál, hogy jól megértsék a törvény szavait.

Neh 8,5-13

dolkodás alapján lett volna a népnek „jobb dolga” is. Hányszor hallottam, hallok magyarázatot arra, hogy miért nincs az embereknek ideje Isten dolgaival foglalkozni. Ezek túlnyomó többsége azonban csak kifogás. Izrael azonban nem így tett, és nem csak a felolvasott részben. Amikor hazatértek a fogságból, nem az volt a nép első dolga, hogy az

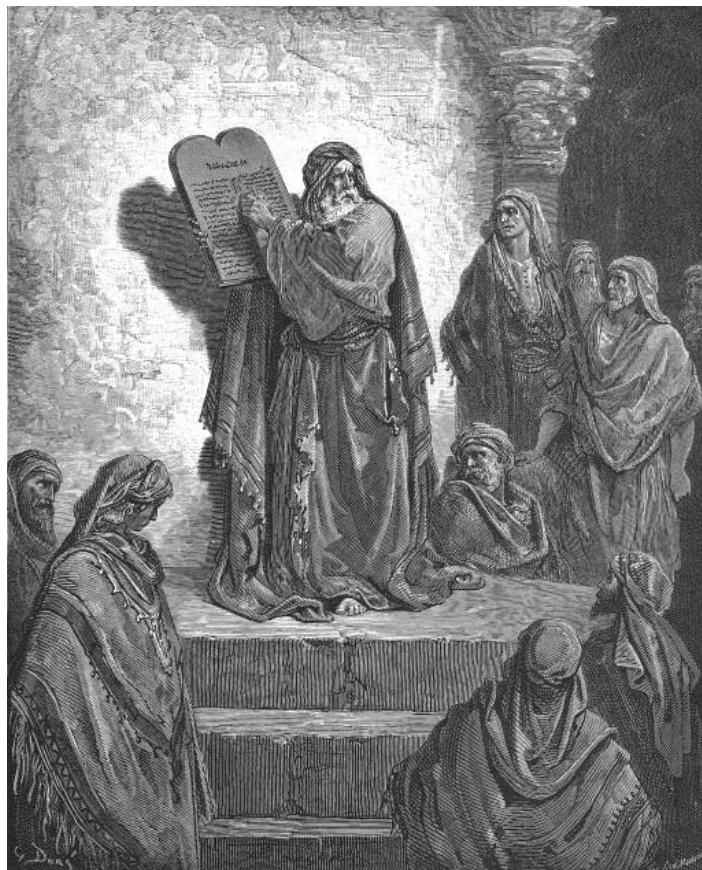
nagy pompával. A templom állt is egy ideig, de már kiürült. Az ország, sokszor királya vezetésével pogány kultuszoknak hódolt, és hiába állt a templom, sok haszna már nem volt. Be is következett a tragédia: elesett az északi országrész, majd a maradék elhurcoltatott Babilóniába.

Ezúttal a nép azonban másként tett: elő-

ször építette fel a templomot és csak aztán a várost. Sajnos, azonban ennek a templomnak sem lett más a sorsa, mint az elődjéé: Krisztusnak már korbácsot fogva kellett elmagyaráznia, hogy ez Isten Háza és nem kereskedelmi központ. A büntetés itt sem maradt el: harminchét évvel a történetek után ez a templom is romokban hevert.

Felolvasott igeszakaszunk első momentum, hogy sírt a nép. Sírt, mert magára ismert, felismerte saját bűnös voltát a törvény fényében. Persze itt rögtön érdemes megjegyezni, hogy nem mindig ez volt a reakció. A fogság előtt sokszor

nem vették jónéven a prófétai intést, sőt kifejezetten elvetették azt. Most azonban sírtak. És ez a momentum mindig a megtérés kezdete. Isten nem vetette el a népet végleg, hanem éppen azt akarta, hogy megtérjen és éljen. Ehhez azonban el kellett ismerni azt, hogy a nép bűnös, még akkor is, ha a választott népről beszélünk, sőt, akkor még inkább. Nem elég az, ha az ember egyszer megtér a szónak abban az értelmében, hogy szíve indulatai éppúgy megmaradnak, és mindig lesz bűne. Viszont már ismeri belőle a kiutat, az Élő Istennel való személyes kapcsolatot. Ennek napi kapcsolatnak

kell lennie, és nem szabad, hogy valami is az útjába álljon. Sok volt a kísértés az ókori Izrael idejében is, és ma is. De mégsem lehet csak a kísértések számlájára írni a bukást, sem a népet, sem sokszor a magunkét. Meg kell tanulnunk: mi és csak mi vagyunk kizárólagosan a felelősek azért, hogy Istennek milyen választ adunk, és ennek alapján hogyan élünk.

A próféták vigasztalták a népet. Igen, Isten Igéjét hallani mindennek ellenére is öröm. Sőt, komoly hálaadás tárgyát kell

képeznie. Gondoljunk csak bele, Isten részéről mennyi gondoskodás, óvás kellett ahhoz, hogy az Ő Igéjét mi is megismerjük. Hiszen a prófétákon, apostolokon kívül Ő adta azokat az áldozatos életű embereket is, akiket talán név szerint nem is ismerünk, mégis az ő életük gyümölcse is az, hogy ma a kezünkbe vehetjük a Bibliát. Ha ezt megesszük gondoljunk erre is, és adjunk érte hálát. A másik az Ige és a Törvény üzenete. Ennek a Törvénynek nem az az üzenete, hogy hogyan szegényítse meg az ember életét és rójon rá elviselhetetlen terheket, hanem az, hogy hogyan adhat valami olyat, amitől az élet ember és Isten között (első kőtábla), ember és ember között (második kőtábla) áldott lesz. A mai világ szabad, legalábbis annak hiszi magát. Ezzel együtt sokan Isten Törvényéről is azt hiszik, hogy ez csak valami idejét múlt valami, egyáltalán „minek nekünk”. De enélkül elképzelhetetlen az élet, és nem csak azért, mert Isten így akarta, hanem ha megnézzük a többi vallás törvényeit, ott is, még ha másként is, még ha hiányosan is, de a második tábla rendelkezéseit megtalálhatjuk.

Amikor a próféták elküldik a népet vigadni, mert most tényleg van rá ok, nem feledkeznek el inteni őket, hogy adjanak annak is, akinek nincs. El lehet képzelni, hogy az adott körülmények között szép számmal akadtak olyanok, akiknek nem volt, hiszen akkor érkeztek haza a fogságból. Lényegében még csak megkezdődött az élet újjászervezése, és még nem beszélhetünk termelésről. A gondolat azonban sokkal régebbi. A felolvasásra szánt törvényben volt

egy negyedik parancsolat. Ez pedig a szombat megünneplését írta elő, de nem akármilyen módon. Még a kapun belül tartózkodó idegennek, az állatoknak és a szolgálknak is meg kellett tartaniuk ezt a napot. Ne feledjük el, ezeket az előírásokat Isten egy olyan korban adta, amikor még a rabszolgatartás legrosszabb formái voltak elterjedve mindenütt az egész világon.

Amikor megtérünk, nem csak az Istenrel való kapcsolat változik meg, hanem a másik emberhez való viszonyunk is meg kell változnia. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy ugyanaz a Krisztus halt meg az én bűnömért, mint az övéért. Ugyanaz az evangélium ad számomra vigasztalást, mint neki. Igen, ez csak így lehet. Ha Istent Atyámnak nevezem, akkor a másik embert testvéremnek kell tekintenem.

Ma is ez tehát a nagy út, mely csodálatos is, és a mai Ige oly szépen összefoglalja valahol: eljutni a bűnök felismerésétől, nyomorult voltom felismerésétől addig, hogy a másik embert testvéremnek tekintsem a Krisztusban. Isten ma is elhív, vár erre a csodálatos utazásra mindenkit. Ez a keskeny út, mely ugyan nehéz, de azon kívül, hogy ez visz csak az örök életre, mégis olyan dolgokat tartogat már itt e földön, miket az ember szíve soha meg nem gondolt.

Ámen!

(Elhangzott 2010. július 11-én)

(Illusztráció: G.Doré:

Ezsdrás felolvassa a törvényt a népnek)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Biblióra: Havonta egyszer; a következő biblióra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetések.

Konfirmációi felkészítés: érdeklődni a lelkipásztornál lehet.

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylysy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen – a következő istentisztelet helyszíne és időpontja egyelőre ismeretlen.

Brünn – a következő istentiszteletet **augusztus 21-én** tartjuk, a helyszínt és időpontot még pontosítjuk.

Teplíce – az istentisztelet helye és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– A NyEMRLSz által szervezett **hittudományi tanácskozáson (Felsőőr, július 22-25.)** Éles György lelkész fogja képviselni gyülekezetünket, július 22-én, melyről rövid beszámolót a következő számokban olvashatnak.

– A szlovákiai **FIRESZ** (Fiatal Reformátusok Szövetsége) a **nyári szünetben** korosztálytól függően különféle **táborokat szervez**, melyekre szeretettel várja a csehországi magyar gyermekeket, fiatalokat. További információ ill. jelentkezés a **www.firesz.sk** weboldalon megadott elérhetőségeken lehetséges.

PROGRAMAJÁNLÓ

– **Kulcs a szívemhez** címmel ad koncertet **Spányi Miklós magyar orgona- és csembalóművész** a *Nyári Régizenei Fesztivál* keretein belül a Břevnov-i kolostor Terezián termében. A művész **C. Ph. E. Bach, J. Benda** valamint **F. W. Rust** szonátáit adja elő klavikordon. A koncertre **július 24-én** este **20.00** órai kezdettel kerül sor. Belépődíj: 400 ill. 250 Kč. A fesztiválról további információ a <http://letni-slavnosti.collegiummarianum.cz/> honlapon.

– www.hunginst.cz –

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP